

# LATVAS

No. 31. Metai VII

Liepos-July 30, 1927



LTSR valst.  
respublikinė  
biblioteka



# L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

## PRENUMERĀTOS KAINA:

Metams .....	\$2.00
Pusei metų .....	\$1.00
Vienam num. ....	\$0.05

## SUBSCRIPTION RATES:

One Year .....	\$2.00
Six Months .....	\$1.00
Single Copy .....	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

## VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

### L e k c i j a .

ROM. 8, 12-17.



**B**ROLIAI: mes neesame kuno skolininkai, kad gyventumėm kuniškai. Nes jei jus gyvensite kuniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kuno darbus, busite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jus juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reiktų bijotis, bet gavote išnustės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dieve ir bendra tėvainiai Kristaus, jei tik drauge kenčiame, kad butumėm drauge ir pagarbinti.



### E v a n g e l i j a .

LK. 16, 1-9.



**A**NUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskustas, kaip kad būtų išaikvojęs jo lobį. Todėl jis pasiūkė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau buti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiuos. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet busiu atstatytas nuo užveizdėjimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aštuonias dešimtis. Valdovas pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių pagelbą apgaulingų turtų, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą



# Spiritizmas.

(Tęsinys).

Ilgus metus daręs visakeriopus bandymus, pastebėjęs p. Proniewskis, kad ta paslaptingoji ir kartu protinga jėga, nebeduoda atsakymų apie V. Dievą, apie Angelus, vietoj to koliojimas atsako paklausėjui.

Todel p. Proniewskis, kaip patsai pasakojo, pasiryžęs kartą iširti tą slaptinę jėgą, ar ji yra gera, ar bloga.

Bet kaip iširti? Tasai noras patirti jam kilęs laike seanso, kuomet didžiulis stalas, keliolikos vyrų spaudžiamas žemyn, kildavo ir kojų subeldimu, davė į paprastuosius klausimus atsakymus "taip", "ne."

Kambary visiškai buvę tamsu, tik kitame mirgsėjo raudona mažos lempučių šviesa. Daug nesvarstęs, p. Proniewskis atsidaro indaują, išima motinos dovanotą brangų iš dramblio kaulo darytą kryžių ir momentaliai padeda ant vidurio stalo.

Ir atsitiko, ko niekas iš ten esančių nelaukė. Vienas stalo galas pakilo į palubes, išnešdamas sukibusius vyrus; kryžius nusirito ant žemės ir sulužo, o atsitiesęs stalas, galingos spėkos stumiamas, brauna rėžė krutinėn p. Proniewskiui. Laimė — indauja ir sienos šonas sulaukė stalą. Del to įvykio baisia išsigando dalyviai ir labai nukentėjo tarnaitė — mediumas visai kitame kambaryje: per keletą dienų nešiojo ant kuno mėlynas rumbes, ir tai butų kieno sumušta.

Padėkojęs Dievui už išgelbėjimą

nuo mirties pavojaus, p. Proniewskis pradėjo rimčiau į dalykus žiūrėti ir visai atsisakė nuo Spiritizmo.

Tuos faktus priminiau, nes jie iš gyvenimo imti ir tik prieš 10 metų po keletą kartų su smulkmenomis to paties p. Proniewskio atpasakoti.

Atidėdami į šoną visokį prigavimą, kuris pasitaiko pasipelnijimo tikslais, visokius mažmožius, temdinančius patį spiritizmą, turime pripažinti su mokslininkais, k. a. su "London Dialectical Society" komisijos 33 narių pranešimu iš darytų tyrimų, kad "žmogaus kuno jėgos yra tikrai naudojamos spiritizmo seansuose, bet tas jėgas naudoja ne žmogus, bet kita protinga pajėga."

Kas-gi yra toji protinga pajėga, kuri sugeba pasinaudoti žmogaus kuno jėgomis, į jas įsivilkti ir tokiu budu regimai kitiems savo galybę pareikšti? Ar tai Dievas? Ne. Dievas nereikalauja žmogaus pagelbos. Gal dangaus angelai? Ne. Dangaus angelai nekeikia, neburnoja, jie blogo nedaro. Čia yra piktojo angelo — velnio darbas. Jis turi guvesnį protą už žmogaus, jis daug kartų valdė žmonių kunus, į juos įeidamas ir apsigyvendamas, dabar-gi savo veikimą kitokiu budu pareikšdamas, suviliojo į klaidas, į nuodėmes, į kuno neveikimą šimtus tukstančių žmonių.

Jau 1854 m. buvo paduotas J. Am. Valst. Kongresui prašymas 13,000 parašų paremtas, skirti specialę Spiritizmo apsireiškimams tirti komisiją. Dešimt metų vėliau Spiritizmas dar labiau



išsiplėtė; susilaukė daug laikraščių pašvęstų spiritizmui. Apie 1867 m. buta 40 laikraščių tuo reikalu ispanų kalboj, 30 — anglų, apie 15 francuzų, 6 laikraščiai vokiečių kalboje.

Atėjusi į XX amžių spiritizmo banga jau buvo kiek aptilusi. Bet kilęs 1913 m. karas atgaivino spiritizmą. Daugybė šeimynų laike Didžiojo Karo neteko savo narių, kuprie tapo užmušti karo laukous, arba į tolimus kraštus išgrūsti, -- pasilikusieji, negalėdami savo pajėgomis apie saviškius sužinoti, kreipdavosi prie Spiritizmo pagalbos.

Stebiamės senovės žyiniųavimais, burimais ir kaip kokią pasaką skaitydavome velnio įsigalėjimą ir žmogaus kuno jėgų užvaldymą, bet tas pats darosi mūsų dienose su "mediumais" jų jėga, jų asmenimi naudojasi piktoji dvasia kad kitus suklaidinus. Ir negalima norėti, kad velnias teisybę sakytų, — nes jis melagis nuo pradžios, sugundęs mūsų tėvus Rojuje.

Kaip Katalikų Bažnyčia žiuri į Spiritizmą? Ji mato jame velnio įrankį žmonėms klaidinti, į laikiną ir į amžiną nelaimę vesti. Kad taip yra, patvirtina šimtų ir tukstančių žuvusių moraliai patyrimai.

Katalikų Bažnyčia savo žodį tarė po keletą kartų tuo reikalu. Įdomus yra liepos 30 d. 1856 m. priminimas vyskupams reikalo pozityviai kovoti kylantį spiritizmą. Tarp kitko pasakyta: "Nors visame tame, kur klaida, atsidavimas ir velnio kvietimas ar tiesioginiai ar netiesioginiai neturi vietos, grynai psichinių (sielos) priemonių

naudojimas, kuris kitais atvejais yra teisėtas ir nėra moraliai uždraustas, suprantama, jei nenaudojama beteisei ar blogumui daryti, bet naudojimas grynai žmogaus dvasios psichinių jėgų dalykams ar antgamtiniais reiškiniais gauti, kad tai visa iš kitos pusės psichinėmis jėgomis išaiškinti yra ne kas kita, kaip beteisė, ir klaidatikinga priegaulė."

Plačiau apie spiritizmą aptarė II Baltimorės Santaryba 1866 m. 33-41 nutarimu, o taip-gi mūsų laikais Šventasis Tėvas ragindamas kovoti prieš tas piktosios dvasios machinacijas.

Maldos Apaštalytei yra net paskirta visas Rugpiučio mėnesis prašyti pas Dievą pagalbos prieš Spiritizmą, prašant malonės susiprasti nelaimingiems, į piktosios dvasios tarnybą visai nejučiomis atsidavusiems žmonėms, nes juos laukia ne vien laikinos kuno ir sielos ligos, bet dar didesnė nelaimė — atmetimas. Nes kam kas tarnauja, nuo to gali tikėtis ir atlyginimo. Kas tarnauja velniui, — nuo jo gaus amžinos paskandos atlyginimą, — tokį, kokį jis pats turi.





# Jaunimo Idealai

Kaip pavasaryje upės ir upeliai, šiltai saulutei žiemos ledus išstarpinus, patvinsta, išsilieja plačiai ir su didele jėga neša visas užtvankas ir kliutis žemyn pavandeniui, taip karštas ir energingas jaunimas pergali pasitaikomas kliutis ir žengia prie sau užsibrėžtų tikslų — idealų. Nebegalima užtvenkti upelių bėgimo, nebent juos pakreipus kita linkme, taip beveik nebegalima užtvenkti jaunimo siekių, nebent juos prie kilnesnių idealų paskatinus.

Labai svarbu yra pažinti jaunimo siekius, juos patobulinti, prie kilnių idealų pakreipti. Jaunimas turi apščiai energijos ir turi ją kaip nors sunaudoti. Nematydami nieko kilnesnio, naudoja ir aikvoja savo jauną energiją tikriems niekams. Jaunimo-gi dvasinė ir kuno sveikata privalo rūpėti visiems visuomenės veikėjams, jaunuolių tėvams, pačiam jaunimui.

Kokie yra mūsų lietuvių katalikiško jaunimo siekiai, idealai?

Turime skirti Amerikos lietuvių jaunimą nuo Lietuvos jaunimo, nes pasireiškusieji abiejų idealai, nors svarbiausiame punkte sutinka, antraeiluose labai skiriasi.

Amerikoje turime mokslus einantį jaunimą ir ofisuose darbus dirbantį jaunimą. Katalikai moksliviai yra susiorganizavę į "Giedrininkus", o dirbąs jaunimas į "L. Vyčius." Bet dešimt kartų didesnė jaunimo dalis pasilieka visai nuošaliai visų organizacijų. Su tuo apsišikimu privalome skaitytis, nagrinė-

jant jaunimo idealus. Kilnus, gražus "L. Vyčių ir Giedrininkų" idealai. Priklaušas jaunimas šioms organizacijoms pasiryžęs yra dirbti Dievui ir Tėvynei. Kilnesnių siekių negalime nei norėti iš mūsų jaunimo. Tai — šviesi jaunimui žvaigždė, tai į garbę vedas kelias.

Deja, Amerikos lietuvių jaunimas, savo organizacijų obalsiuose išrašęs kilnius idealus, prie organizacijų daugumoje nepriklauso, tų kilnių siekių nevykdo. Amerika — tai dolerių šalis. Čia priegaulė, papirkimai, liberalistinė visuomenės dvasia pačiose šaknyse naikina jaunimo entuziazmą.

Skaudančia širdimi tenka pripažinti, kad Amerikos jaunimas nekultūrėja. Gilesnis mokslas užmestas. Jaunuoliai Amerikoje į mokslą nesiveržia, nes jame mato silpną vien paramą, dolerius begaudant. Nuo pat jaunų dienų pratinamas jaunimas į begalinį išlaidumą, nevaldymą savo užgaidų. Šimtais dolerių moka tėvai už savo dukrelės, sunelio rubus. Lepinami vaikučiai išauga silpnabudžiai, tinginiai, nenaudėliai. Šiek tiek mergaites vilioja muzika, mažiau daina, o berniukai į tai domės nekreipia, — tėvelių spindį (radio) atsuko — ir viską girdi, nereikia vargti, darbuotis.

Visas paugėjusio Amerikos jaunimo suraminimas — įvairios rušies sportas. Ir visuomenė skatina jaunimą į sportą, nes jaučia, kad neturint gilesnių pagrindų nei dvasinės kultūros, bereginti jaunimas gali visiškai dorinei su-



gesti.

Kitaip visai atrodo su susipratusių jaunimu, kuris organizuotai viens kitą pagelbsti kilnių idealų siekti. Norėtųsi paraginti jaunimo globėjus, tėvus, kad jie savo sunus ir dukteris ne vien leistų, bet verste verstų prie kilnių liet. jaunimo organizacijų prisirašyti.

Pažvelgę į anapus jurių, į Lietuvą, galime tikrai pasidžiaugti Lietuvos katalikiško jaunimo energija, kulturiniu brendimu, kilnių idealų vykinimu.

Ivykusių Lietuvos katalikiškos jaunomenės "Pavasario" jubiliejinis (15-os metų) Kongresas Kaune liepos 2-3-4 dieną galingu budu parodė visiems, ką Lietuvos jaunimas yra padaręs, kaip susiorganizavęs.

Iš visų Lietuvos kraštų, nežiurėdami į nepatogumus nei į vargą, atvyko Kaunan 12.000 jaunimo iš 558 "Pavasario" kuopų. 500 vėliavų ir plakatų siubavo tas dienas Kauno gatvėmis, kuomet jaunimas ėjo it galinga banga — jaunoji Lietuva. Kaunas sužavėtas. Nieks nesitikėjo, kad Lietuvos jaunimas yra taip tampriai organizuotas.

Kaune nėra tokios salės, kurioje būtų galima sutalpinti 12.000 žmonių, nėra tokios bažnyčios, kurioje visi kartu galėtų dalyvauti pamaldose. Pirmu kart Kaunas pamatė jaunos Lietuvos atstovus — jaunimą taip milžiniškame Kongrese Petro Vileišio aikštėje susirinkusius šv. Mišių išklaudyti.

Po taviru dangumi šv. Mišias laikė J. E. arkiv. J. Skvireckas. Pamokslą sakė J. E. vysk. M. Reiny, o 12.000 jaunimo jura, užpildžiusi visą aikštę, kaip

vienas žmogus atidavė viešąją garbę Išganytojui. Vėliavų miškas sušlamėjo ir nulinko, kuomet Išganytojas Šventoje Hostijoje teikėsi pažvelgti į pagarbos ir meilės pilnas jaunuolių širdis.

Už savo tikybinius ir tautinius idealus kovojantį jaunimą pagerbė Liet. Respublikos Prezidentas savo gražia prakalba, pagerbė Universiteto Rektorius, pagerbė Vokietijos, Latvijos ir Amerikos katalikiškojo jaunimo atstovai.

Milžiniško jaunimo Kongreso dailus pavykimas nurodo muras į tuos aktistus, kurie skatino jaunimą prie tokių darbų.

Kas-gi suvadino 12.000 jaunuolių, kas-gi atgabeno į dainų šventę 20 chorų su 4,000 dainininkų, kas parkvietė keletą orkestrų, kas sutraukė į Meno parodą kelis tukstančius pavyzdžių-ekspонатų jeigu ne tie bendrieji kilnūs idealai — Dievui ir Tėvynei? Tikrai taip. Lietuvos jaunimas uoliai siekia užbrėžtųjų tikslų. Bet jisai pakeliui nepalieka antraeilių, vedančių prie aukščiausiųjų. Meno Paroda, Dainų Šventė, Tikybinės Išskilmės, patrijotinė eisena, generolo Žukausko pagerbimas, — vis\* tai jaunos lietuvio kataliko širdies išdava.

Ir mūsų Amerikos jaunimui reikėtų daugiau pamylėti mokslą, meną, muziką, dainą; reikėtų mūsų jaunimo vadams ir tėvams pasirupinti įdiegti jaunuolių širdin kilnaus entuziazmo, užsidegimo kilniems darbams.

Kilnius jaunomenės siekius remkime, užmirštus nurodinėkime, pagelbėkime jaunimui tapti šviesiais, išauklėtais ir kulturingais žmonėmis.



## Tretininkų Žinios.

### *Jubiliejus.*

Pereitame "Laivo" numeryje buvo jau rašyta, kad rugpiučio 1 dieną baigiasi Tretininkų didysis Jubiliejus. Kas iš tretininkų dar nėra pasinaudojęs Jubilėjaus metų atlaisdais, kad užganapadarius už savo pačių buvusias gyvenime klaidas ir nuodėmes, tegul naudojasi bent paskutinėmis dienomis. Jubilėjaus atlaisdus galima įgyti du kartu. Vieną kartą sau, kitą kartą skaistyklos sieloms. Kad tuos atlaisdus įgijus, reikia būtinai buti Dievo malonės stovyje. Todėl reikia gerai atlikti išpažintį, pamaldžiai priimti šv. Sakramentą, pasimelsti šv. Tėvo paskirtomis intencijomis. Bažnyčių lankymai Amerikos vyskupų nebuvo įsakyta. Ten kur yra susitvėrusi Tretininkų kuopa-kongregacija, savo bažnyčių aplankę ir pasimeldę, gali apturėti tuo atlaisdus.

Jau 700 metų kaip yra miręs didysis Tretininkų įsteigėjas šv. Pranciškus. Visas pasaulis jį žino. Jo mirimo diena pasidarė garbinga. Bažnyčia džiaugiasi turėdama garbingą užtarytoją danguje. Šv. Pranciškus įsteigė Tretininkus tam, kad pasaulyje gyvenantiems žmonėms pagelbėjus tikriau atsiekti amžinos laimės. Pati Bažnyčia labai daug kartu ne tik pagyrė Tretininkų Santvarką, bet ragintė ragino po daugelį kartų visus žmones ir pažinti Tretininkų Santvarką ir prie Tretininkų prisidėti. Šimtai ir tukstančiai garbingiausiųjų tautose žmonių prisidėjo prie Tretininkų ir jie džiaugiasi tuomi.

Pas mus Amerikoje kažin kodėl Tretininkai netarpsta. Ar tai klaidinga apie Tretininkus nuomonė, ar pačių žmonių pamišimas gyviausių sielos reikalų prie to prisidėjo, sunku žinoti. Greičiausiai viena ir kita priežastis.

Kuomet Lietuvoje beveik kiekvienoje parapijoje šimtais skaitomi Tretininkai,

Amerikoje ne visose parapijose rasime 10-20 Tretininkų.

Lietuvoje prie Tretininkų priklauso daug jaunimo, o Amerikoje beveik vien grynai seneliai. Todėl ir įsigalėjusi visuomenėje nuomonė, kad jaunimui nėra su seneliais tretininkais susidėti, it rodos, jaunimui nei kiek nereikėtų susirupinti pačių savo išganymu.

Kaip visi žmonės taip ir Tretininkai, turi savo ydų. Tos ydos pas kitus taip nepastebiamos kaip pas Tretininkus, nes visi žmonės iš tretininkų laukia gero gyvenimo, dailaus pasielgimo.

Kadangi Amerikoje didžiausioje daugumoje Tretininkai yra daug pagyvenę žmonės, dažnai nesuvaldo savo kalbą, apšneka kitus, — pamažu išsidirbo klaidinga nuomonė, buk Tretininkai užsiima apkaltomis. Tą klaidingą nuomonę reikia atitaisyti labiau prižiūrint save, savo kalbą ir visą pasielgimą. Negalima įtikti nei Dievui, nei žmonėms jeigu nuolatos kalbėsime ir teisime kitus. Jubilėjaus metų pabaigoje padarykime pasiryžimą atgimti patiems dvasioje, daugiau rupintis išganymu, o be to, kiek galint labiau išplėsti, išauginti Tretininkų organizaciją, ypač jaunimo tarpe. Į atskiras kolonijas, parapijas ir namus neateis kas nors iš kitur aiškinti apie Tretininkus. Tą turi patys Tretininkai atlikti.

Subruskime ir sustiprinkime Tretininkų Santvarką Amerikoje.





# Uršulēs Nelaimēs

## SKYRIUS I.

### Pavojingi Kaimynai.

Mažo namelio pirmame aukšte, Tregio, Bretonijoje, jauna motina rymojo pasilenkusi ant savo mažo kudiķio lopšelio. Ji, įsmeigus akis, su visu dėmesiu žiūrėjo į gražų, bet labai susibaigusį ir išblyškusį kudiķio veidelį. Ją vis dar baugino to mažo, silpno sutvėrimėlio nelygus, nutrukstantis kartais kvėpavimas — liekana ilgos kudiķio ligos. Visa krikščioniškos širdies drąsa ir resignacija, visas motiniškų jausmų pasišventimas ir švelnumas, toje valandoje, buvo atsimušę tos vargšės motinos veide, kurio skaistumas ir gražumas buvo ne kas kita, kaip paprasta, naturalė jos tyros ir kilnios dvasios išraiška.

Staiga atsidarė durys ir jose pasirodė aukštas, linksmos išvaizdos žmogus. Jo parėdai rodo jį esant senosios mados inteligentą. Jo ilgi plaukai, išbarstyti baltais milteliais ir surišti užpakalyje juodu kaspinu, kabojo ant jo pečių. Jis drąsiai, be jokių pasiklausimų, kaip senai pažįstamas prietelius, įėjo vidun.

“Na! o kaip laikomės šį rytą?” tarė jis, prisiartindamas prie lopšelio ir imdamas mažučio ligonio ranką.

“Jis neperblogiausią turėjo naktį,” atsakė jauna moteris, kurios akys buvo įsmeigtos į daktaro veidą, trokšdamos iš jo išskaityti nors kiek vilties ir suraminimo. Nekurį laiką viešpatavo di-

džiausia tyla, per kurią motinos širdis dvigubai smarkiai ir greičiau plakė.

“Na,” tarė ji, negalėdama ilgiau atlaikyti laukimo naštos, nes tą dieną buvo devinta nelabojo karščio diena, ir, sulyg plačiai priimtos nuomonės, ji turėjo išspręsti, ar ligonis gyvens, ar mirs; “na, kaip gi su juo dabar?”

Daktaras palengva paleido mažo berniuko ranką, ir pakėlė žalią vienatinio lango uždangą, kad geriau galėtų matyti. Tuomet jis ištyrė vaikučio stovį visapusiškai ir šypsena nušvietė jo veidą. Jis beveik su tėvo nuoširdumu tarė:

“Susiramink, mano geroji Uršule; tavo sunus jau išvengė pavojaus.”

Jauna moteris negalėjo ištarti nei vieno žodžio. Ji tik pastvėrė daktaro ranką ir pilna dėkingumo pakėlė ją prie savo lupų, o savo akis su dviem stambiom ir spindinčiom lyg briljantai ašarom į dangų. Tame momente nepaprastai skaišti mergelė, kokių penklių metų senumo, laikydama už rankos dar jaunesnį už save broliuką, įkišo savo šviesplaukę galvutę per duris ir tarė maloniai skambančiu balseliu: “Ma, ar leista mudviem įeiti?”

“Taip, taip, brangiausieji,” atsakė Uršulė, spausdama juodu prie savo krutinės ir apkraudama bučiavimais ir ašaromis. Mat, džiaugsmas, kuris perpildė jos širdį, turėjo surasti sau koki nors kelią išsiliėti.

Daktaras buvo gilių ir skaisčių jausmų žmogus. Taigi regėjimas tos gra-



žios šeimyninės grupės sujaukino jo širdį iki pat dugno.

Be daktaro, tą gražų mažos šeimynėlės paveikslą matė dar ir daugiau žiurėtojų, kurių nei daktaras, nei Uršulė nepastebėjo, butent, du vyru, kuriuos du kalbėjosi barzdaskutykloje priešai kitoje gatvės pusėje. Kadangi gatvė buvo labai siaura, o lango užlaida pakelta, tai tuodu vyru galėjo labai gerai įžiūrėti, kas darosi Uršulės kambaryje.

Tų vyrų vienas buvo pats barzdaskutys, žmogus gan menkos išminties ir siauro proto, bet užtat labai plačios sąžinės. Jis buvo pilnas daugiau tuštybės, negu sugedimo, daugiau savimeilus negu nuožmus. Jis priklausė prie tų nenaudų rušies, kuriems nerupi ar jų darbai geri ar blogi, bet ar jų kišeniai pilni. Nuo kelių metų jis ėmė rodytis labai demokratinių pažiūrų žmogus ir įgavo šiokių tokių vietinės reikšmės.

Jo draugas buvo mažas, išdžiuvęs žmogelis, bjaurios išvaizdos, kurią darė dar bjauresne jo apgaulingos ir žiaurumo pilnos akys.

Šis bjaurus niekšas išrodė labai pagautas Uršulės gražumo.

“Hm! Hm!” tarė jis, mirkčiodamas savo mažomis, žaliomis akimis, kurias lyg katino, žibėjo iš po juodų, tankių antakių. “Turi labai gražią kaiminką, pilieti. Ar visos Tregio moterys taip gražiai nulietos?”

“Ne visiškai,” atsakė barzdaskutys, “bet aš galiu pasakyti, be suklydimo, kad atsiras jų nemažas skaičius, kurios turės garbės patraukti tamistos dėmesį ne mažiau kaip ši.”

“Beje, o kas gi yra ši gražuolė, kuri taip nuoširdžiai glamonėjo tuodu mažu sutvėrimėliu? Juodu galėtų piešti kaip meilės dievuku, taip juodu yra gražus,” kalbėjo toliau mažasis žmogelis su šypsena, kuri jam taip tiko kaip velniui.

“Ji yra Leforto, Tregio vyskupo tarno, moteris. Žinai, vyskupo, to pasiutusio aristokrato, apie kurį turėjai girdėti kalbant.”

“Taip! tai garsusis Le Mintier, kuris buvo patrauktas Čatelės teisman už savo aplinkraštį, kurio tikslas buvo tolimesnė vergija ir Francijos žmonių apiplėšimas.”

“Ištikrųjų taip,” pridurė barzdaskutys. “Kaip matau, tai niekas neprasprusta nuo tavo žinios, kas naudingai šaliai, ypač miestuose, kurie pavesti tavo globai.”

“O ką veikia šio gražaus sutvėrimo vyras dabar?” tęsė pertrauktą kalbą mažasis žmogelis, traukdamas nosin žiupsnį tabokos. “Ar tas raudonveidis žmogus, kuris taip mosikuoja rankomis viduryje kambario, yra jos vyras?”

“O, ne!” nūmodamas ranka, atsakė barzdaskutys. “Raudonveidis žmogus yra tai daktaras Bontiras, kuriam aš turiu šiek tiek da pagarbos, nes trys mėnesiai atgal jis mane išgydė nuo didžios slogos, kurią tik nenuvarė mane į kapus ir respublikai butų išplėšusi vieną žymiųjų jos ginėjų.

Jos vyras apleido Franciją, nes jis kietas fanatikas, ir iškeliavo su savo vyskupu ir dabar sykiu su juo yra garbingos mūsų revoliucijos užkeiktas priešas.”

(Bus daugiau.)



**GIEMĒ PRIE ŠV. PRANCIŠKAUS.**

Sveikas, Tēve numylētas,  
Puošiās Angelu chorus,  
Jēzaus žaizomīs žymētas  
Pavyzdy doros skaistus!

Laimink savo vaiku buri  
Trauk ī savo keliā juos,  
Te daugiau jie meilēs turi  
Savo žodžiuos ir darbuos!

Tēve, melski, mums tebuna  
Dievas, kaip ir tau, viskas,  
Tesutramdom norus kuno,  
Ir pagundas velniškas.

Te širdy savoj nešiojam  
Žymē Viešpaties žaizdū  
Te pilnai visad aukojam  
Tave Dievui, kaip ir tu.

Per neturtā ir žemumā  
Dori, meilūs, nekalti  
Meš pasieksim Dievo rumā,  
Kaip priējo jī šventi.

O, Pranciškau, tu galingas  
Mus pas Viešpatī užtark,  
Ir angas dangaus meilingas  
Mums visiems patsai atverk!

**GERAS SUMANYMAS.**

“Morta, ar negalētum paskolinti man savo pirščiukā? Aš niekaip negaliu surasti savojo, kai jo man prireikia.”

“Ir delko gi tu jo nerandi, Maryte?”

“Jeigu nenori paskolinti, tai aš kitur kur gausiu.”

“Aš tau jī paskolinsiu, Maryte, štai jis.”

“Aš žinojau, kad tu man jī duosi.”

“Maryte, del ko tu ateini pas mane, kai ką nors pameti?”

“Nes tu niekad nepameti savo daiktų ir visuomet juos savo žinioje laikai.”

“O kaip tu manai, del ko aš galiu visuomet savo daiktus rasti?”

“Iš tikrųjų, nieko apie tai nežinau. Jeigu aš tą dalyką žinočiau, tai aš galėčiau rasti savo daiktus.”

“To dalyko paslaptį tuojau tau pasakysiu. Kiekvienas daiktas turi sau paskirtą vietą, ir kai aš baigiu vieną darbą, padedu juos vėl į jų vietą, kaip reikiant.”

“Iš tikrųjų, čia atrodo, lyg kad tavo gyvenimas nuo to priklauso.”

“Mano gyvenimas nuo to, Maryte, nepriklauso, bet tas taip labai patogu.”

“Betgi juk reikia labai daug laiko daiktams sutvarkyti.”

“O kaip tu manai: kam daugiau reikia laiko, ar ką nors į jo paskirtą vietą padėti, ar, jī pametus, ilgai ieškoti?”

“Taip, taip, aš daugiau niekad pas tave neskolinsiu, buk rami.”

“Del ko? Nejaugi tu, Maryte, jautiesi tuomi užgauta, ką?”

“O, ne, Morta, bet man gēda, kad aš buvau taip apsileidus ir netvarkinga. Dabar pasiryžtu kaip tu daryti: turėsiu viskam paskirtą vietą ir į savo vietą padėsiu.”





# Katalikų Pasaulys

KINIJA. — Kiniečiai radikalai, kurie kovoja krikščionybę, atlieka baisiausius darbus savo šaly. Kiniečius katalikų kunigus kankina ir karia arba galvas nukerta, o katekistus gyvus žemėn užkasa.

Tai rašoma iš vienos katalikų Misijos Kinijoje.

“Kaiminingame Vikarijate”, rašo laiško autorius, “štai kas įvyko: Vienos Misijos bažnyčion išibriovė kuopa subolševikėjusių kiniečių studentų ir išvaikė kiniečius katalikus, kurie ramiai sau kalbėjo ražančių. Išniekinę šventąją vietą ir įžeidę katalikus, pasitraukė.

Ant rytojaus krikščionių kiniečių burys turgavietėje susidurė su studentų gauja. Šie pastarieji tuojau ėmė pulti krikščionis. Vienas studentų lengvai sužeistas.

Po to jie greitai surinko skaitlingą gaują ir puolėsi ant bažnyčios.

— Kinietį kunigą kleboną ir vieną kinietį katekistą gauja nutvėrė, abu surišo ir ėmė vedžioti gatvėmis pasityčiojimams. Vakare abu paimtu valtin ir upe nugabentu už šimto mailių — vieton, kur gyventojai, nusistatę prieš krikščionis. Tenai abu suraižytu peiliais ir paskui sušaudytu.

Kunigas klebonas greitai mirė. Katekistas rodė kiek gyvybės, bet nieko nelaukiant jis įverstas duobėn ir užkastas.

Kitoj vietoj kinietis kunigas pakartas. Kuomet nupiovus virvę jis rodė gyvybės, į gabalus sukapotas.

Yra žinoma, kad kuomet velnias įsiviešpatuoja žmogaus sieloj, toks žmogus virsta baisiausiu desperatu ir kitiems tik keršto ieško, žmonių kraujo trokšta. Taip yra ir su kiniečiais radikalais, kurie pavirtę į baisiausius žvėris.

Kunigai kentėtojai ne veltui kraują lieja. Kentėtojų kraujas yra krikščionybės augimui sekla.

Keturi mūsų misionieriai gyvena kitur, kadangi mūsų Misijoje apsigyveno radikalų ka-

reiviai. Jie užima kelis trobesius. Bet mums, kunigams, vis-gi palikta pora kambarių.

Pastaraisiais laikais visa ši provincija pasikeitė į “raudoną.” Kadangi radikalai stovi valdžios viršūnėse, tai mūsų pačių padėtis yra labai sunki. Nežinia delko jie vengia griauti mūsų bažnyčią. Bet mums atrodo, kad jie šiaudie perdaug užimti su dešimiuoju sparnu. Delto apie mus pamiršta, už ką tegul bus garbė Dievui. Gal jie ilgiau tarpusaviai kovos ir paskui nusidangins kur toliau. Tuomet mes išlikime ir mūsų bažnyčia nebus paliesta.”

Laiško autorius baigia, kad jis su kitais misionieriais išsprendęs žut-but paslikti Misijoje, nes negalima kiniečių katalikų palikti be dvasiškojo vado. Prašo amerikiečių katalikų už visus pavojų esančius misionierius melstis.

VOKIETIJA. — Rhinlando ir Westfalijos vokiečiai katalikai daug pradžiugę, kuomet po 150 metų laikotarpio Hardenhausene atstatytas ir atgaivintas Tėvų cistersų vienuolynas, kuriame seniau gyveno šio ordeno abatas.

Cistersai ima kurti mokyklas.

DETROIT, MICH. — Birželio 30, baigėsi čia “Catholic Educational Association” suvažiavimas.

Suvažiavimas buvo didžiai skaitlingas. Dalyvavo virš 1,300 kunigų ir Seserų vienuolių. Tai didžiumoje profesoriai ir mokytojos, paskui — Universitetų prezidentai ir jaunuomenės auklėtojai-jos.

Statler hotely vieną vakarą suvažiavusiems delegatams-ėms suruoštas priėmimas. Teikėms atsilankyti ir vietos vyskupas Gallagher.

Antradienio vakare Orchestra hall įvyko mitingas, kuriame vedėju buvo Katalikų Universiteto Washingtone prezidentas kun. McNicholas, J. D.

WASHINGTON. — Amerikon atvyko Nekalčiausios Marijos Misionierių Oblatų viršininkas generolas, Ptolemy (Sirijoje) arkivyskupas A. Dontenwill. Šioj šaly jis vizituoja Oblatų namus, kurių yra įvairiose valstijose.



# MUSŲ DARBAI

## *Iš kenionės.*

Šią vasarą iš Amerikos į Lietuvą daug kas išvažiavo atostogų praleisti, o kaip kas pareigų šaukiamas nuvyko į savo tėvų žemę brangios Tėvynės aplankyti. Kitų keliauninkų tarpe "Lituania" laivu plaukė kartu su "L. Vyčių" ekskursija stačiai iš New Yorko į Klaipėdą Marijonų Kolegijos Direktorius ir "Laivo" redaktorius kun. d-raš J. Navickas. Su juo kartu važiavo šiemet kolegiją baigusieji du Marijonai moksleiviai. Jie stoja į Lietuvos Universitetą į teologijos-filosofijos fakultetą aukštesniųjų mokslų eiti. Jiedu bus pirmi Amerikoje gimusieji ir augusieji vaikinai atkeliavę į Lietuvą mokslo aukštybių siekti. Lietuvos Universitete teologijos-filosofijos mokslas taip aukštai pastatytas, kad sunku šiandie kitur kur lygioj aukštumoje surasti. Begalo taip-gi gera jaunuoliams bent keletą metų pagyventi savo tėvų žemėje, suprasti Lietuvos Tautos dvasią, kad paskiau tinkamesniu būdu būtų galima tarnauti lietuviams Amerikoje.

Nuo laivo rašė Chicagon kun. Jonas Navickas. "Lituania" artinosi prie Europos krantų. Ištolo jau kunksojo žemė. Štai ir Hamburgo fabrikų kaminai horizonte ruksta. Kelionė užsitęsė gana ilgai, nes "Lituania" laivas nėra didelis, bet buvo tas gerumas, kad nereikėjo keliauninkams keliauti per daug valstybių ir muitinėse išrodinėti visiems vežamus daiktus. "Lituania" pasiekė Hamburgą birželio 25 d., o už poros dienų Kolegijos Direktorius kartu su didele L. Vyčių išvyka pasiekė Lietuvos uostą — Klaipėdą.

Kaip kun. J. Navickas praneša, kelionė buvusi labai smagi, jauki, nes daug lietuvių, ir pažyстамų važiavo. Jura visą laiką buvo gana rami. Didžiumą dienų

kunigai galėjo laikyti šv. Mišias. Taip skaitlingos lietuvių išvykos — ekskursijos niekuomet nėra buvę kaip šiemet "L. Vyčių." Vyčių tarpe kun. J. Navickas jautėsi kaip savo artymiausių draugų tarpe, nes pereitais metais jisai buvo L. Vyčių organizacijos Centro Dvasios vadas. Atsimindamas, kad Europą pasiekęs negalės ką-nors rašyti, nes ten teks daug ką pamatyti, patirti ir galimai daugiau įspūdžių įgijus juos gyvus Amerikon parvešti, jisai ir kiti keliauninkai siunčia geriausius linkėjimus savo pažyстамiems, draugams, visiems lietuviams.

Su pasiilgimu lauksime jų visų pargrįžtant, kad būtų galima su jais pasidalinti atgimusios Lietuvos, nepriklausomos tukstančiais šviesių įspūdžių.

### *Kolegijos Remėjai:*

M. Goberis Chicago, Ill. ....	4.00
J. Žukauskas, Roseland, Ill. ....	3.00
Rev. M. V. Matulaitis St. Clair, Pa.	3.00
J. Ulinskas " " ....	3.00
O. Misonienė " " ....	3.00
M. Unguraitienė Brooklyn, N. Y. ..	5.00
V. Stabingienė Grand Rapids, Mich.	1.00
Val. Vitkaitė, Lietuva .....	3.00
P. Stankevičius, Franckville, Pa. ..	3.00
Rev. J. Norbutas " " ..	3.00
Ant. Andriulis Shenandoah, Pa.	6.00
B. Petkienė Detroit, Mich. 33-as sk.	8.17
Ad. Bertkužas, Chicago, Ill. ....	3.00
El. Samienė, Chicago Heights, Ill.	6.00
A. Smugurienė, Chicago, Ill. ....	3.00
J. Dimša " " ....	3.00
O. Švaikauskienė " " ..	13.00
M. K. R. 22 sk, Chicago, Ill. nuo "bu- neo party" .....	17.40

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

**Remėjų Centras.**

(Bus daugiau).



## Amerikos Lietuvių Žinios.

MARIAN HILLS, Ill. Liepos 3 d. Marijonų Kolegijos Remėjų Chicagos apskritys padarė didelį išvažiavimą į Marijonų farmą. Išvažiavimas prasidėjo pamaldomis Kolegijos koplyčioje. Diena pasitaikė vėjuota, vėsi, bet Remėjų suvažiavo keletas šimtų. Pelno Kolegijai liko \$430 dol. Chicagos Apskr. išreiškė visiems darbuotojams, remėjams nuoširdžią padėką.

AUŠROS VARTŲ PAR. CHICAGO, Ill. Liepos 24, 25 ir 26 d. įvyksta mūsų parapijoje trijų dienų rekolekcijos prieš šv. Oną, kad davus visiems tretininkams progos pelnyti Jubiliejaus atlaidus. Rekolekcijas veda kun. P. Villamavičius.

AMSTERDAM, N. Y. Nenuilstamai darbuojasi mūsų tarpe gerb. klebonas kun. J. Židanavičius. Jo globojamos draugijos, klubai tarpsta, auga. Jaunimas jį labai gerbia. Pas mus sumažėjo darbai. Kad laiko veltui negaišinti, daug kas pasinaudojo tomis priverstinomis atostogomis ir išvažiavo į Lietuvą pasižvalgyti.

CICERO, ILL. Kiekvieną koloniją iškelia darbuotojai. Kur yra daug ir žymių darbuotojų, ten yra visakeriopa pažanga. Mūsų kolonijoje turime daug žymių darbuotojų. Gerb. kleb. H. Vaičiūnas, kun. An. Linkus — tai nenuilstami darbuotojai, o kaip prie jų prisideda p. J. Mockus, p. Anastazas Valančius, p. B. Jankauskas ir daugybė kitų, — kolonija auga kaip ant mielių.

Sutarimas ir darbas — pasisekimų paslaptis.

*Svečias.*

ATHOL, MASS. Pas mus veikia vasarinė mokykla. Vaikučių lankosi daugiau 200. Energingai darbuojasi vargon. Em. Šlapelis ir mūsų gerb. klebonas kun. A. Petraitis. Žmonės džiaugiasi. *Oriens.*

CHICAGO, ILL. Moterų Sągos Chicagos Apskritys imasi smarkiai naujų da-

rbų. Į Ameriką, mat, šiomis dienomis atvyko Mot. S-gos atstovė p-ni Pikčilingienė. Chicagietės nori dailiai pasirodyti, sudaryti \$100.00 dovanėlę viešniai. Tuo tikslu rugp. 3 d. ruošia Liet. Aud. "bunco."

*M. N. S.*

RACINE, WIS. Gal reta kuri kolonija taip gerai medžiaginiai stovi kaip mūsų parapija. Skolų nėra, izde pinigų \$2,600.00. Parapijos nuosavybė dar nėra pelno. Sumanėme pataisyti ir pagražinti bažnyčią. Ir štai, Altorių puošimo dr-ja apsiėmė pataisyti didįjį altorių. Viso kainuos apie \$1,500, o jau turi tam reikalui \$800. Grotelės prie altoriaus kainuos apie \$500.00. Grotelių fonde parapijonkos jau turi daugiau \$300.00.

Viskas mums sekasi, nes turime gerą, sumanų kleboną ir veiklius komitetus. Klebonu yra kun. A. Balinskis. Jam priklauso padėka ir pagarba. *Parapijonas.*

SO. OMAHA, NEBR. Vienas jaunuolių, Jonas Gudmanas, laimėjo Trans-Mississippi Gold Championship. Jis yra vos 18 metų. Jo pagerbimui So. Omahos lietuviai surengė parodą. Dalyvavo 90 automobilių. Parapijos svetainėje įvyko prakalbos. Šv. Antano par. choras labai gražiai pasirodė. Jaunuoliui mokslams eiti sudarytas fondas. Publika sudėjo \$145.00. Visi labai patenkinti. Kaip atmintį Jonui Gudmanui įteiktas aukso laikrodys. Daug mūsų tarpe darbuojasi gerb. kleb. kun. J. Mikulskis.

*Draugas.*

WORCESTER, MASS. W. L. Labdarinngoji Draugija stiprėja. Ruošiasi įgyti ukį ir jame įsteigti pavargėliams prieglaudą. Tam darbui reikalinga daug lėšų. Darbuotojai sunaudo ir jau vykdo "Gėlių Dieną" pavargėlių naudai. Surinktomis aukomis bus rūpinami pavargėliai. Worcester'io ir apylinkės lietuviams verta paremti Wore. Liet. Labdarinngąją Dr-ją. *L. J.*



## Klausimai ir Atsakymai

**KLAUSIMAS.** — Ligi kiek metų senumo galima stoti į vyrų Vienuoliją? Yra vyras suaugęs, bet mažo mokslo, tik turi didelį norą vienuolyne didesnei Dievo garbei darbuotis. Meldžiu pagarsinti “Lai-ve.”  
*V. P. J. iš Detroit, Mich.*

**ATSAKYMAS.** — Į vyrų vienuolijas noriai priimami į brolius suaugę vyrai iki 30 metų, nes po 30 metų sunku yra žmogui daug ko išmokti ir prie vienuolinės tvarkos praprasti.

Jeigu tasai asmuo tikrai nori pasi-švęsti didesnei Dievo garbei ir sau užsi-tikrinti geresniu budu išganymą, tegul savo norą pareiškia Vienuolijos vyresnie-siems.

Marijonų vienuolijos adresas: Marian Fathers 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

**KLAUSIMAS.** — Kaip galima ats-kirti kur yra atleidžiamoji — kasdieninė nuodėmė, o kur mirtinoji? Sąžinė, žinau, gali daug pagelbėti, bet taipgi dažnai ji klysta.  
*Vargšas iš Rochester, N. Y.*

**ATSAKYMAS.** — Tamsta, manau, žinai, kad mirtinoji nuodėmė yra tai dide-lis Dievui nusikaltimas, kuris naikina prie-telystę su Dievu, atima sielai pašvenčia-mąją Dievo malonę ir užsitarnauja amžī-nąją bausmę, o atleidžiamoji nuodėmė yra mažas Dievui nusikaltimas, kuris paš-venčiamos Dievo malonės nepašalina iš sielos, bet užtraukia liglaikinę bausmę.

Mirtinoji nuodėmė, kuriąja žmogus užsitarnauja amžiną atmetimą ir bausmę, pasidaro nebepaisant Dievo pareikštos va-lios svarbiame dalyke. Dievo valia yra pa-reikšta Dievo dešimtyje įsakymų ir Jė-zaus Kristaus Bažnyčios įsakymuose. Tie gi nusikaltimai, kaip jau Tamsta gali ži-noti, buna veiksmu ir apleidimu papildyti, ar tai prieš Dievą, ar artimą, ar patį sa-ve, kurių vieni tyčiomis yra daromi, ar apleidžiami įsakyti Dievo veiksmi, kiti

per nežinojimą, tretį iš silpnybės. Nuodė-mės sunkumas suprantamas, aiškiai atsai-kius į šiuos klausimus: 1. kas buvo daro-ma, ar apleidžiama? 2. koku tikslu? 3. Kokiose apyštovose? 4. Kaip ilgai tęsėsi blogasis veiksmas ir su koku įtempimu? 5. Ar pilnai valia sutiko? 6. Kokioms do-rybėms buvo priešingas blogasis veiks-mas?

Jeigu patsai dalykas yra savyje blo-gas, Dievo aiškiai uždraustas, o žymioj kiekybėje, su pilnu supratimu ir pritari-mu daromas, — bus sunkus nusikaltimas, mirtinoji nuodėmė.

Viename laiške šv. Povylas išvardina kai kurias sunkias nuodėmes, delei kurių žmonės nebus išganyti. Jis sako: “Ar jus nežinote, kad neteislingieji nepaveldės dan-gaus karalystės? Neklyskite! nei paleis-tuviai, nei stabų garbintojai, nei svetimo-teriai, nei begėdžiai, nei vaikų darkytojai, nei piktažodžiautojai, nei plėšikai nepa-veldės dangaus karalystės” (I Kor. 6, 9-10.)

Šių nurodymų turėtų Tamstai užtekti, kad atskyrus sunkią nuodėmę nuo mažos, kasdieninės nuodėmės. Jeigu atskirame at-sitikime kultų abejonė, visuomet patartina klaustis savo nuodėmklausio.

Sveika sąžinė yra didelė pagelba ir tikras įkainavimas žmogaus darbų, bet daug nusikaltusio žmogaus sąžinė pasi-daro nejautri ir apmirusi. Abejonėse rei-kia kreiptis prie nuodėmklausio.

**KLAUSIMAS.** — Ar gali jaunuolis arba jaunuolė, budami tretininkai, apsi-vesti ir palikti tretininkais?

*Užpaliėtis, Lietuva. “Laivo” Šk.*

**ATSAKYMAS.** — Taip, gali. Treti-ninkai prisižada laikyti Dievo įsakymus per visą savo gyvenimą ir šv. Pranciš-kaus nustatytas Trečiajam Ordeni tai-sykles. Jeigu-gi tretininkai, leidžiant nuo-



dėmklausiu, padarytų skaistybės apžadus visam amžiui, tuomet negalėtų vesti, ar tekėti už vyro.

**KLAUSIMAS.** — Kur galima gauti šių šventųjų knygutes ir jų gyvenimo aprašymą: šv. Kazimiero karalaičio, šv. Teresės, Mažos Jėzaus Gėlelės, šv. Germanos-piemenėlės. Praneškite "Laive."

*A. J. A. "L." sk-jas iš Rochester N. Y.*

**ATSAKYMAS.** — Plataus šv. Kazimiero gyvenimo aprašymo iki šiam laikui neturime. Apie jį galima daug sužinoti "Gyvenimuos Šventųjų" visiems metams.

Šv. Teresės, Jėzaus mažosios gėlelės gyvenimo aprašymas su maldomis ir novenomis pasirodys dar liepos mėnesyje.

Jis bus galima gauti "Draugo" knygyne 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill. Apie šv. Germaną yra dramatinis lošimas, bet atskirai jos gyvenimo neteko matyti lietuvių kalboje. (Tą lošimą-dramą galima taip-gi gauti "Draugo" knygyne.

**KLAUSIMAS.** — Nori palikti amžinas Marijonų Kolegijos Remėjas, gauti visados brangų "Laivą", bet visko iš karto negaliu įnešti. Tuom tarpu atsiunčiu \$5.00. Praneškite per "Laivą" ar galima ir dalimis mokėti, stojant į amžinus Remėjus? *Antanas Šalėnas, Athol, Mass.*

**ATSAKYMAS.** — Taip, galima. Labai ačiu Namstai už palankumą Marijonų Kolegijai.

## Lietuvos Žinios

*Tubiniai.* Nors nedidelis mūsų miestas, bet katalikai neapsileidžia. Šekmadieniais žmonės pasidžiaugia bažnytiniu choru iš 30 žmonių, Gyvojo Rožančiaus brolijos 125 nariai ir 30 tretininkų rupinasi pamaldumo kėlimu, o Ukininkų Sąjunga su savo pienine stropiai žiuri, kad kataliko ukininko pinigais nežuotų ar nepatektų į priešingas katalikams rankas. Tikimasi, kad neužilgo ir liaudies švietimą galima bus vesti labiau katalikiškoje dirvoje.

*"Žemaičių Prietelis."*

*Žigaičiai.* Ukininkų katalikų susipratimui augant susidarė čionai Ukininkų Sąjunga, kuri dabar steigia smulkaus kredito draugiją (banką). Katalikai veda didelę vartotojų b-vę su 100 tukstančių litų apyvartos. Gerai gyvuoja pavasarininkai su 105 nariais. Jie turi savo knygynėlį, chorą, sporto ir dramos sekcijas, ruošia vakarėlius. Beveik visi šauliai yra pava-

sarininkai. Tretininkų turime 56, Šven. Sakramento garbintojų 127, Krikščioniškojo mokslo draugija iš 72 asmenų. Gerb. mūsų klebonas su dideliu pasišventimu platina katalikiškus laikraščius. Dėka toms pastangoms į mūsų parapiją ateina apie 200 kat. laikraščių ir tikrai 3 kairiųjų.

*"Žemaičių Prietelis."*

*Naumiestis.* (Taurag. apskr.) Nors raudonieji deda daug pastangų subedieinti mūsų apylinkę, tačiau tai nelabai jiems sekasi. Žmonės pasakoja, kad liudininkų vedamoji vartotojų bendrovė turi nuostolių apie 12,000 litų kas žymiai atšaldė žmonių palankumą kairiesiems. Del cenzo neturėjimo pašalinti keli raudonieji mokytojai, del ko labai nuliudo įvairūs "kulturininkai". Katalikų gi organizacijos gyvuoja gerai. Ukininkų Sąjunga, kuriai vadovauja ukininkai Tutlis ir Dobelinskas, turi savo banką ir javų valomą punktą. Darbas sekasi gerai.



Vadovaujant mokytojai Galvidaitei sukruoto ir katalikės moterys, kurių draugija turi jau apie 200 narių. Į draugiją pareina 30 ekz. "Moteries", steigiama dabar valgykla, arbatinė ir viešbutis.

Gerb. mūsų kleb. kun. Stonys ir kap. kun. Valaitis deda daug pastangų šviesti liaudį. Jų pastangomis ir aukomis įsteigtas gražus parapijinis knygynas (500 knygų) ir skaitykla, į kurią ateina beveik visi katalikiški laikraščiai. Žmonės, ypač jaunimas, labai uoliai juo naudojasi. Ten pat yra ir devocionalų krautuvė, kas apsaugoja žmones nuo apgaulingų "bagamazų."

Birželio 2 d. įsteigtas Naumiesty Va-

lančiaus Liaudies Universitetas, kurio lektoriais užsirašė vietos kunigai ir mokytojai. Reikia tikėtis, kad liaudies švietimo įstaiga daug prisidės prie liaudies katalikiškojo susipratimo, prie jos sukultūrinimo.

Gražios vilties teikia ir puikiai gyvuojaš "Pavasaris". Narių jis čionai turi 180, chorą iš 35 žmonių, sporto sekciją — 15 žm. Savo organą išsirašo 70. Ruošiasi iškilmingai švesti šv. Aloyzo šventę ir gausiai dalyvauti Kauno Kongrese.

Gerai gyvuoja ir bažnytinės organizacijos: Šv. Sakramento garbintojų yra 485, tretininkų 135, savo organo išsirašo 23.

"Žemaičių Prietelis."

DIENRAŠTIS "DRAUGAS"

— Kviečia Visus —

METININ PIKNIKAN

Nedėlioje, Rugp.-Aug. 7 d., 1927 m.

Bergman's Darže, Riverside, Illinois

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS  
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS  
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą  
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon  
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.  
CHICAGO, ILL.